

Ο Πόνος και η Αντιμετώπισή του

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ν. ΜΠΑΛΑΜΟΥΤΣΟΣ

Όταν η Επιτροπή Σύνταξης του περιοδικού μας μου ζήτησε να επιμεληθώ την έκδοση ενός τεύχους με αντικείμενο τον πόνο, εγώ θεώρησα την πρόταση πολύ τιμητική και σαν παρορμητικό άτομο που είμαι, δέχθηκα αμέσως και με μεγάλη ευχαρίστηση. Από τότε και μετά όμως κατάλαβα πόσο μεγάλο εγχείρημα είχα αναλάβει.

Από την αρχή της ειδικότητάς μου είχα εκτεθεί στο πρόβλημα του χρόνιου πόνου και την αντιμετώπισή του με την άμεση καθοδήγηση του αείμνηστου καθηγητή Σπύρου Μακρή, του ανθρώπου που ήδη από την 10ετία του 1960 είχε αντιληφθεί το πρόβλημα και φρόντιζε για την λύση του.

Κανένα άλλο πρόβλημα στην ιατρική δεν έχει αποδειχθεί τόσο δύσκολο στην επίλυσή του όσο η αντιμετώπιση του πόνου. Ο πόνος είναι το πιο συχνό, το πιο ενοχλητικό αλλά και το πιο χρήσιμο σύμπτωμα. Μας προειδοποιεί και μας προφυλάσσει από διάφορες διαταραχές και μεταβολές που συμβαίνουν στον οργανισμό μας. Όμως ο χρόνιος πόνος με την επίδρασή του στο κυκλοφορικό και το αναπνευστικό σύστημα και στους ενδοκρινείς αδένες τροποποιεί την φυσιολογική κατάσταση του οργανισμού και εκτός από δυσάρεστος γίνεται και επικίνδυνος. Το κύριο αντικείμενο του αναισθησιολόγου είναι η αντιμετώπιση του πόνου της εγχείρησης. Έτσι από τη φύση της ειδικότητάς του εκπαιδεύεται στην αντιμετώπιση του πόνου σε καθημερινή βάση. Για το λόγο αυτό είναι και ένας από τους καταλληλότερους για να ασχοληθεί με το πρόβλημα του πόνου τόσο του οξύ όσο και του χρόνιου. Τα τελευταία χρόνια έχει πραγματοποιηθεί σημαντική πρόοδος και στην έρευνα και στη θεραπεία του πόνου.

Στην οργάνωση της συγγραφής αυτού του τεύχους προσπάθησα να περιλάβω τόσο θεωρητικά όσο και πρακτικά

στοιχεία που αφορούν τον πόνο και την αντιμετώπισή του, γιατί πιστεύω ότι πίσω από κάθε ιατρική πράξη πρέπει να υπάρχει πάντοτε η επιστημονική γνώση, ώστε να γνωρίζουμε γιατί το κάνουμε, τι περιμένουμε και τις πιθανές επιπλοκές.

Περίληφθηκαν τόσο οι σύγχρονες τεχνικές όσο και οι πολύ παλιές, όπως είναι ο βελονισμός. Ήταν μεγάλο πρόβλημα η επιλογή των αντικειμένων γιατί υπάρχουν και άλλα θέματα που θα μπορούσαν να περιληφθούν και να είναι και χρήσιμα. Είχαμε όμως τον περιορισμό του μεγέθους του τεύχους.

Το κάθε κεφάλαιο αναπτύσσεται από ανθρώπους που ασχολούνται με αυτό σε μια προσπάθεια να μεταφερθούν και οι προσωπικές εμπειρίες των συγγραφέων και να αποφευχθεί η βιβλιογραφική ενημέρωση.

Ίσως να εκπλαγείτε που δεν υπάρχει η αντιμετώπιση του χρόνιου πόνου κακοήθους αιτιολογίας με επισκληρίδια χορήγηση οπιοειδών. Αυτό το κεφάλαιο έχει δημοσιευθεί σε προηγούμενο τεύχος του περιοδικού μας.

Ευχαριστώ την Επιτροπή Σύνταξης για την ευκαιρία που μου έδωσε και όλους τους συγγραφείς και τον καθένα χωριστά που δέχθηκαν με προθυμία την πρόσκλησή μου και προσπάθησαν, όπως πιστεύω, όσο μπορούσαν να αναπτύξουν τα θέματά τους με σαφήνεια, περιεκτικότητα και συντομία.

Θεωρώ ότι είναι η πρώτη φορά που γίνεται μια ολοκληρωμένη προσπάθεια στο θέμα του πόνου και της αντιμετώπισής του και ελπίζω ότι οι προσπάθειες των συγγραφέων θα αποδειχθούν επιτυχημένες.

Με χαρά θα δεχθούμε την κριτική σας.

Νικ. Γ. Μπαλαμούτσος